

อาหารสมอง

• วรกรณ์ สามโกเศศ
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

อานเรื่องนางงามพม่าได้เป็น Miss Asia Pacific World และถูกปลดออกจากตำแหน่งเนื่องจากไม่ยอมทำกิจกรรมความงามโดยเฉพาะทรวงอก เมื่อเร็วๆ นี้แล้ว นึกว่าเป็นเรื่องธรรมดาๆ แต่เมื่อลองค้นคว้าลงลึกแล้วจึงรู้ว่ามันมีอะไรให้คิดกว่านั้นมาก

May Myat Noe เป็นนางงามพม่าในชุดเปิดประเทศที่ผู้คนตื่นต้นกับความงามในวัยรุ่นของเธอเป็นอันมาก อีกทั้งมาจากประเทศที่ตัดขาดจากโลกภายนอกในเรื่องการประกวดความงามมายาวนาน เมื่อเธอเข้าประกวดก็ได้รับรางวัล Miss Asia Pacific Word ที่เกาหลีได้อย่างชนะใจคนดู ตอนขณะเธอเป็นชาวดังไปทั่วโลก แต่ตอนที่เธอถูกปลดออกจากตำแหน่งเมื่อปลายเดือนสิงหาคมที่ผ่านมาและนำมงกุฎกลับประเทศไปด้วยยิ่งดังกว่าเก่าอีก

เรื่องราวของเธอมิ 2 ด้านขึ้นอยู่กับว่าฝ่ายใดเล่า แต่ที่แน่นอนก็คือเมื่อเธอได้รับรางวัลแล้วสักพัก เธอก็แตกคอกับผู้จัดการพม่าของ Miss Asia Pacific World ประจำกรุง ฝั่งผู้จัดการนางงามบอกว่าไม่มีความจริงที่เธอจะหักรอยละ 30 ของรายได้ และแม่ของนางงามเป็นตัวยุ่งเจ้าใจการ แล้วทะเลาะกับผู้คนไปหมด อีกทั้งไม่ยอมทำตามข้อตกลงคือไม่ยอมลงนามในสัญญา 3 ปีโฆษณา ร้องเพลง เดินแบบ ปรากฏตัว ฯลฯ นอกจากนี้เธอยังหย่าขาดไม่เคารพยำเกรงที่นางงามผู้จัดการประกวดและผู้เป็นเจ้าของ Miss Asia Pacific World ซึ่งเป็นบริษัทเกาหลีอีกด้วย

ในด้านของนางงาม เธอตอบคำถามผู้สื่อข่าวหลังจากโดนปลดออกจากตำแหน่งว่าสาเหตุมาจากการที่เธอปฏิเสธการถูกบังคับให้ทำกิจกรรมนมและส่วนอื่นๆ ของร่างกายโดยบริษัทเกาหลีเจ้าของการประกวด และเหตุที่เธอเอามงกุฎผลิตโดย Swarovski ราคา 100,000-200,000 ดอลลาร์มาพม่า

นางงามพม่า และ สิทธิมนุษยชน

May Myat Noe

ก็เพราะต้องการใช้เป็นตัวบังคับให้บริษัทประกวดขอโทษเธอที่ถูกกล่าวหาว่า “ซีโกง” และ “ไม่เคารพ ยำเกรง” ก่อนที่จะคืนให้ นอกจากนี้เธอย้ำว่าเธอได้ทอมงกุฎกลับอย่างถึงก่อนที่จะถูกบริษัทประกาศปลดตำแหน่ง

ฝ่ายบริษัทเกาหลีก็ออกข่าวว่าเธอถูกปลดเพราะมีทัศนคติไม่เหมาะสม ซีโกง ไม่เคารพยำเกรง และพูดจาทำนองว่า เธอได้ทำกิจกรรมนมแล้ว จมูกก็ทำให้แล้ว แต่ไม่เคยนึกถึงบุญคุณ และแถมเคยได้รับเงินไปแล้ว 10,000 ดอลลาร์ด้วย

ไม่ว่าฝ่ายใดจะว่าอย่างไรก็ตาม ชาวที่สื่อรายงานในต่างประเทศโดยไม่มีฝ่ายใดเอ่ยถึงก็คือผู้จัดการประกวด Miss Asia Pacific World มีเรื่องข่าวคราวด้านชู้ชระหว่างผู้ประกวดกับผู้จัดการและสปอนเซอร์โดยผู้ประกวดถูกบังคับ มิฉะนั้นจะไม่ได้รับตำแหน่ง และบริษัทประกวดนี้อื้อฉาวมาแล้วหลายครั้งจนเป็นเรื่องที่รู้จักกันไป

Miss Asia Pacific World จัดประกวดเป็นปีที่ 4 และทุกปีก็มีแต่เรื่องอื้อฉาว ในปีแรกคือ 2011 นางงามจาก Wales และผู้เข้าประกวดหลายคนออกมาพูดว่าทุกอย่างถูกล็อกไว้ก่อนประกวดแล้ว (เหมือนดังห่วยที่คนไทยมักเชื่อกัน) นางงามคนรองจากเวเนซุเอลาได้ตำแหน่งก่อนการประกวดด้วยซ้ำ นางงามฝรั่งเศสสุดแสนคนนั้นแอบอัด

เสียงที่เธอถกเถียงกับผู้จัดและเอาขึ้นยูทูป จนคนได้ยื่นกันทั่วโลก นอกจากนั้นคนอื่นยังเล่าเรื่องการต้องไปนอนกับพวกผู้จัดเพื่อให้ได้ตำแหน่งอีกด้วย เธอเล่าว่าเธอกับเพื่อนนางงามหนึ่งไปสนามบิน แต่ผู้จัดก็ยังตามไปเพื่อหวังเหนี่ยว โดยมีตำรวจรับสินบนเป็นผู้ช่วยเหลืออีกด้วย

การประกวดในปี 2011 ก็วนวาย กรรมการตัดสินชาวเกาหลีทั้งหมดเลือกนางงามเกาหลีเป็นผู้ชนะ ได้ตำแหน่งอยู่ 1 วัน ก็ลาออกเมื่อถูกวิจารณ์หนัก รองที่หนึ่งจากฝรั่งเศสจึงได้เป็นแทนโดยอยู่ได้ไม่นานก็ถูกถอด จนรองที่สองคือนางงามจากยูเครนได้เป็น Miss Asia Pacific World แทนในที่สุด

บริษัทประกวดเกาหลีแห่งนี้พยายามใช้ชื่อ Miss Asia Pacific เพื่อให้ดูเหมือนว่าเป็นอันเดียวกับ Miss Asia Pacific International ซึ่งมีชื่อเสียงโดยมีการประกวดตั้งแต่ปี 1968 (ศิริพร สว่างล้ำ ได้ตำแหน่งในปี 1978 และปริยาพร ปานประดับ ในปี 1988)

อย่างไรก็ดี ระหว่างปี 2006 ถึง 2014 ก็เลิกจัดไปเพราะหาสปอนเซอร์ไม่ได้ บริษัทของเกาหลี Miss Asia Pacific World จึงพยายามมาสวมชื่อแทน ซึ่งคุณภาพการจัดอยู่ในระดับอื้อฉาวจนเรื่องราวจากฝั่งของนางงามพม่าดูน่าเชื่อถือกว่า

ความจริงถูกเปิดเผยออกมาในตอนนี้น่า

นางงามพม่านั้นอายุจริงแค่ 15 ปี แต่ผู้จัด
ก็ยอมให้สมัครโดยออกข่าวว่าอายุ 18 ปี
และมีเงื่อนไขบังคับให้นางงามที่ชนะ
ทำกิจกรรมนมทุกคืนเพื่อความงาม “ยิ่งขึ้น”
อีกทั้งจะให้ทั้งตัวด้วยในมูลค่า 10,000 ดอลลาร์
ในการนี้ของนางงามพม่านั้นผู้จัดการบอกว่า
ต้องให้ทำกิจกรรมเพราะนมของเธอเล็กไป
(พูดอย่างนี้อภัยให้กันไม่ได้) นอกจากนี้ก็ให้เธอ
เข้าคอร์สเรียนดนตรี ร้องเพลง ฝึกทำเต๋เป็นเวลา
3 เดือน ทั้งหมดนี้เพื่อผลประโยชน์ทางการค้า
ที่จะเก็บเกี่ยวจากเธอในอนาคต

ประเด็นที่น่าคิดก็คือการกระทำเช่นนี้กับ
นางงามโดยบริษัทที่มุ่งผลกำไรสูงสุดเป็นเสมือน
กับการค้ามนุษย์โดยไม่คำนึงถึงสิทธิมนุษยชน
ก่อนจะชนะในบางกรณีผู้เข้าประกวดก็ต้องทำ
ในสิ่งที่ตนเองไม่ต้องการและทากขณะแล้วก็
ต้องเปลี่ยนแปลงร่างกาย (เพื่อประชาสัมพันธ์
กิจกรรมของเกาหลี) ไปในรูปแบบที่นายจ้าง
ต้องการ เช่น ตาสองชั้น หนำรูปตัววี จมูกโด่ง
นมได้ขนาด ฯลฯ ทั้งหมดนี้เพื่อ “การขาย” ความ
เป็นนางงามของเธอ ไม่ว่าจะเป็นการโฆษณาสินค้า
หรือการค้าอื่นๆ ที่บริษัทรับมาให้อีกต่อหนึ่ง

สิ่งที่ผู้จัดการประกวดของบริษัทเกาหลี
แห่งนี้กระทำโดยแท้จริงแล้วก็ไม่แตกต่างจาก
บริษัทจัดประกวดอื่นๆ ในไทยหรือประเทศ
อื่น เพียงแต่บริษัทเกาหลีมีการบังคับให้ทำ
กิจกรรมเพิ่มเติม ผู้เข้าประกวดและผู้ชนะ
อยู่ในฐานะ “ทาสสมัยใหม่” โดยทั้งหมดนี้
ก็เพื่อเงินสำหรับผู้จัด สปอนเซอร์ ผู้จัดการ
นางงาม นางงาม และเหล่าผู้เข้าประกวด

ความงามของสตรีกลายเป็นสินค้านามธรรม
ที่จับต้องได้ผ่านความงามจริงและปลอมของ
บรรดาเหล่านางงามที่เรียงหน้าเข้ามาอย่างไม่หยุด
หย่อน และถูกเอารัดเอาเปรียบผ่านเงื่อนไขบังคับ
โดยคิดปलอบใจว่าเป็น “win-win” ของทุกฝ่าย

ถ้าสตรีจะมีดีก็ตรงที่ความงามของร่างกาย
แต่เพียงอย่างเดียวแล้ว โลกของเธอคงอยู่ง่ายขึ้น
อีกมาก เพราะเพียงมีเงินไปทำกิจกรรมก็มีที่ยืน
คำถามก็คือ เราจะให้สตรีมีที่ยืนเฉพาะใน
แง่ของความงามเท่านั้นหรือ?